

200704313/1.

Datum uitspraak: 27 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/22956 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 13 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juni 2007, verzonden op 14 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt appellant dat de rechtbank, door te overwegen dat de enkele omstandigheid dat hem tijdens zijn strafrechtelijke detentie niet is medegedeeld dat hij daarna op grond van artikel 50, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) naar een plaats bestemd voor verhoor wordt overgebracht, niet tot een onrechtmatige inbewaringstelling leidt, heeft miskend dat die handelwijze in strijd is met paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000).

2.1.1. Ingevolge artikel 50, derde lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, mag, indien de identiteit van de staande gehouden persoon onmiddellijk kan worden vastgesteld en blijkt dat deze hier te lande geen rechtmatig verblijf geniet, hij worden overgebracht naar een plaats, bestemd voor verhoor.

Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, wordt aan de vreemdeling tijdens zijn strafrechtelijke detentie mededeling gedaan van het feit dat hij na de beëindiging van zijn detentie op grond van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 naar een plaats bestemd voor verhoor wordt overgebracht. Deze mededeling dient op schrift te worden gesteld en aan de vreemdeling te worden uitgereikt. Aan de directeur van de inrichting, waarin de vreemdeling zich bevindt, moet eveneens een afschrift van deze mededeling worden gestuurd.

2.1.2. Nu niet in geschil is dat aan appellant vorenbedoelde mededeling niet is uitgereikt, heeft de staatssecretaris niet in overeenstemming met het in voormelde paragraaf van de Vc 2000 neergelegde beleid gehandeld.

Een dergelijk gebrek dat kleeft aan de overbrenging, via welke appellant in de macht van de tot inbewaringstelling en uitzetting bevoegde autoriteiten is gebracht, maakt de daarop aansluitende bewaring slechts

onrechtmatig, indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van die onevenwichtigheid is geen sprake. Niet in geschil is dat appellant niet over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 noch over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn, is veroordeeld ter zake een misdrijf, wordt verdacht van het plegen van een misdrijf en zich niet heeft aangemeld bij de korpschef.

2.1.3. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat het achterwege laten van een mededeling aan appellant als bedoeld in paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000 niet tot de onrechtmatigheid van zijn inbewaringstelling leidt.

Voorts is er evenmin grond voor het oordeel dat appellant, nu hij juridisch uit de macht van de staatssecretaris was, op grond van artikel 50, eerste lid, had moeten worden staandegehouden. Ten tijde van de overbrenging, als bedoeld in het derde lid van dit artikel, bevond appellant zich feitelijk nog in het Huis van Bewaring en waren zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie reeds bekend, zodat niet valt in te zien welk redelijk doel zou kunnen worden gediend met een daaraan voorafgaande staandehouding. Het achterwege laten daarvan heeft dan ook niet de onrechtmatigheid van de overbrenging tot gevolg. De grief faalt.

2.2. Hetgeen in de tweede grief is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

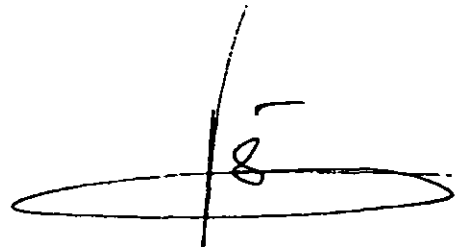
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juli 2007

156-513.

Verzonden: 27 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

13

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door F.P. Hefne
Telefoon 020-6596161
Fax 020-5585280
V-nummer / Zaak / Zaak - 28/03/2007
Datum 01/06/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Fredericus Pieterdinus Hefne, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Sierra Leone
Nationaliteit(en) : Sierra Leone
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:	060926053		
Dossiernr:			
Udad ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	4 JUN 2007		
Registratie in naam m.d.w.:	INDIS:	datum:	unit:
Invoer naam m.d.w.:	INDIS:	datum:	unit:
controle:	INDIS:	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 01/06/2007

V.m.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 3. Juni 12:02

Tijd : 10:36 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de Inspecteur,
F.B. Heijne

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hiertbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 3. Juni 12:02

ONTVANGEN 05-06-2007 12:58

VAN-

HAAR-VK UTRECHT BEWARING

PAG'S 221

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/22956 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer van 13 juni 2007

inzake

geboren op , van gestelde Sierra Leonese nationaliteit,
eiser, verblijvende op de detentieboot Stockholm te Rotterdam,
gemachtigde: mr. M.O. Wartilete, advocaat te Amsterdam,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Dalhuisen, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleidings

1.1 Verweerder heeft op 1 juni 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 4 juni 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 11 juni 2007. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen en voert daartoe ten eerste aan dat er geen geldige titel was om hem aansluitend aan zijn strafrechtelijke detentie in bewaring te stellen. In dit verband is er door eiser op gewezen dat aan hem geen mededeling is uitgereikt als bedoeld in hoofdstuk A6/5.3.7.1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc). Daarnaast werkt verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser, nu er tijdens de strafrechtelijke detentie geen begin is gemaakt met de uitzettingshandelingen. Voorts betwist eiser, gelet op het resultaat van de eerdere bewaring, dat er een reëel zicht op uitzetting bestaat. Ten slotte is eiser van mening dat er een belangenafweging dient plaats te vinden, waarbij zijn belangen dienen te prevaleren.

zaaknummer: AWB 07/22956 VRONTN

blad 2

boven die van verweerder.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Niet gebleken is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.5 Met betrekking tot eisers grief dat hij zonder geldige titel aansluitend aan zijn strafrechtelijke detentie is vastgehouden overweegt de rechtbank, onder verwijzing naar paragraaf A6/5.3.7 Vc, dat artikel 50, derde lid, Vw een rechtstitel verschaft van vrijheidsontneming om vreemdelingen na een strafrechtelijke detentie ter inbewaringstelling te vervoeren naar een plaats bestemd voor verhoor. Uit het proces-verbaal ter zake artikel 50, derde lid, Vw (gedingstuk 8) blijkt dat eiser na expiratie van de strafrechtelijke detentie op 1 juni 2007 op grond van artikel 50, derde lid, Vw aansluitend is overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor waar hij om 9.45 uur arriveerde. Eiser heeft zich derhalve tot 1 juni 2007 (8.00 uur) in een strafrechtelijke traject bevonden en verweerder heeft eiser vervolgens conform de hem toekomende bevoegdheid uit artikel 50, derde lid, Vw aansluitend overgebracht en opgehouden. De enkele omstandigheid dat tijdens de strafrechtelijke detentie aan eiser geen mededeling is gedaan van het feit dat hij bij beëindiging van zijn detentie op grond van artikel 50, derde lid, Vw naar een plaats bestemd voor verhoor zal worden overgebracht, leidt naar het oordeel van de rechtbank niet tot onrechtmatigheid van de inbewaringstelling. De grief van eiser faalt derhalve.

2.6 Uit de dossierstukken blijkt dat eiser van 22 september 2006 tot en met 9 maart 2007 reeds eerder in bewaring heeft gezeten. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat deze bewaring door de Vreemdelingendienst is opgeheven omdat er nog geen presentatie had plaatsgevonden en niet bekend was wanneer deze wel kon plaatsvinden. Volgens vaste jurisprudentie dient, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling onderzocht te worden of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt. In dit kader heeft verweerder naar voren gebracht dat er thans ernstige twijfel bestaat over de verklaring van eiser omtrent zijn nationaliteit. Het resultaat van het uitlezen van de mobiele telefoon van eiser geeft verweerder aanleiding om een uitzettingstraject richting Nigeria op te starten. Gelet op het voorgaande moet verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, in de gelegenheid worden gesteld om een aanvraag ter verkrijging van een laissez-passer bij de Nigeriaanse autoriteiten in te dienen terwijl eiser zich in bewaring bevindt. Van het ontbreken van enig zicht op uitzetting is derhalve thans geen sprake.

2.7 Ten aanzien van de vraag of verweerder voldoende voortvarend is opgetreden, verwijst de rechtbank naar de uitspraak van 11 februari 2002 van de AbRS (JV 2002/141). In deze uitspraak is overwogen dat de enkele omstandigheid dat verweerder niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring is gesteld, de daaropvolgende bewaring -gelet op het feit, dat paragraaf A6/5.3.7.1 Vreemdelingencirculaire 2000 een inspanningsverplichting van verweerder behelst en geen garantie aan vreemdelingen biedt dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld - niet onrechtmatig maakt, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

zaaknummer: AWB 07/22956 VRONTN

blad 3

Van een dergelijke onevenwichtigheid is in dit geval, mede gelet op de bewaringsgronden, naar het oordeel van de rechtbank geen sprake.

2.8 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.9 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.10 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

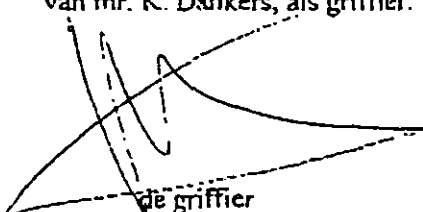
Bestissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.G.Th. Engelberts, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 13 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. K. Dankers, als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op:

14 JUN 2007

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

WATTILETE

advocaten

mr. J.G. Wattilete
mr. M.O. Wattilete
dr. mr. E. Tahiti

Achillesstraat 95-97 hs
1076 PX Amsterdam
Telefoon: 020 6760266
Telefax: 020 6764848
wattilete-advocaten@libertel.nl

PER TELEFAX: 070 - 365 13 80 (* en per gewone post)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
3782	INGEKOMEN
B	21 JUN 2007
ZAAKNR. 200704313	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 21 juni 2007
Uw referentie: AWB 07 / 22956

Inzake: hoger beroep van tegen de uitspraak d.d. 13 juni 2007
van de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Utrecht

BEROEPSCHRIFT

Appellant, , geboren op , van Sierra Leone nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Achillesstraat 95-97 hs (1076 PX), ten kantore van advocaat en procureur mr. M.O. Wattilete, welke door appellant bepaaldelijk daartoe gevolmachtigd namens hem dit beroepschrift ondertekent en indient.

Appellant is op 1 juni 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet.

Appellant heeft op 4 juni 2007 tegen voornoemde maatregel van bewaring beroep ingesteld bij de rechtbank 's-Gravenhage.

Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van 11 juni 2007 door de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht. De rechtbank heeft op 13 juni 2007

uitspraak gedaan en het beroep tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond verklaard, waarbij het verzoek om schadevergoeding is afgewezen. Een kopie van die uitspraak is bijgevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de inhoud van voornoemde uitspraak en stelt middels deze daartegen hoger beroep in, daartoe de volgende grieven aanvoerende.

Grief I

De rechtbank overweegt ten onrechte dat:

'De enkele omstandigheid dat tijdens de strafrechtelijke detentie aan eiser geen mededeling is gedaan van het feit dat hij bij beëindiging van zijn detentie op grond van artikel 50, derde lid, Vw naar een plaats bestemd voor verhoor zal worden overgebracht, leid naar het oordeel van de rechtbank niet tot onrechtmatigheid van de inbewaringstelling. De grief van eiser faalt derhalve.'

Toelichting.

De rechtbank miskent met het vorenoverwogene dat appellant ter zitting juist het feit heeft aangevoerd hij na expiratie van zijn strafdetentie **juridisch** uit de macht van verweerder was. Immers om 08.00 uur is appellant in vrijheid gesteld en is hem geen strobreedte in de weg gelegd om zich, nadat hij zijn spullen had gepakt, te begeven richting uitgang om ongeveer 09.00 uur. Eerst bij de uitgang van het huis van bewaring is appellant gevraagd om even te wachten, waarop was onduidelijk. De juridische invrijheidstelling was op dat moment een feit ook al bevond appellant zich feitelijk nog wel in de macht van verweerder. Verweerder heeft tijdens de behandeling van het beroep ter zitting deze gang van zaken ook niet expliciet betwist.

Deze gang van zaken wordt mede aannemelijk gemaakt door het feit dat tot de invrijheidstelling van appellant op 1 juni 2007 om 08.00 uur de mededeling ex artikel 50, derde lid, Vw niet was gedaan. Pas nadat appellant in vrijheid was gesteld komt verweerder tot de ontdekking dat appellant opgehouden en overgebracht had dienen te worden conform artikel 50 Vw. Toepassing van artikel 50, derde lid, Vw is dan echter niet meer mogelijk. gelet op hetgeen in A6/5.3.7 van de Vreemdelingencirculaire is bepaald. Het achterwege blijven van voornoemde mededeling heeft fatale gevolgen voor de opgelegde maatregel van bewaring. Verweerder heeft in strijd gehandeld met hoofdstuk A6/5.3.7.1 Vc en ingevolge de 'verboden vruchten-leer' is de daaropvolgende inbewaringstelling van appellant onrechtmatig.

De rechtbank gaat volledig voorbij aan het feit dat appellant juridisch uit de macht van verweerder was en een 'gat' ontstond tussen het tijdstip van expiratie van de straf en het moment van toepassing van artikel 50, derde lid, Vw. De kortstondige juridische vrijheid van appellant verplichtte verweerder juridisch gezien om appellant conform artikel 50, eerste lid, Vw staande te houden. Ook dit heeft verweerder ten onrechte nagelaten, hetgeen fatale gevolgen dient te hebben voor de opgelegde maatregel van bewaring.

Grief II

De rechtbank overweegt ten onrechte dat:

'...de enkele omstandigheid dat verweerder niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring is gesteld, de daaropvolgende bewaring - gelet op het feit, dat paragraaf A6/5.3.7.1 Vc 2000 een inspanningsverplichting van verweerder behelst en geen garantie aan vreemdelingen biedt dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld - niet onrechtmatig maakt, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.'

Toelichting.

De rechtbank miskent hiermee het feit dat verweerder in het geheel niet heeft voldaan aan zijn inspanningsverplichting. Verweerder heeft namelijk ten tijde van de strafdetentie geen enkele activiteit ontplooid om de uitzetting van appellant voor te bereiden dan wel te effectueren. Verweerder heeft tijdens de behandeling van het beroep ter zitting uitdrukkelijk erkend dat geen inspanningen daartoe zijn verricht.

Ten onrechte refereert de rechtbank aan de uitspraak zoals opgenomen in JV 2002/141. Deze uitspraak betreft immers niet een identieke noch vergelijkbare zaak. Appellant heeft zich namelijk nooit bediend van aliassen maar steeds zijn eigen naam gebruikt. Ook heeft appellant niet gesteld dat zijn tot dan toe gebezigde naam onjuist is en dat hij niet van Sierra Leone nationaliteit zou zijn. Appellant is voorts niet ongewenst verklaard zoals de vreemdeling in voornoemde uitspraak. De conclusie is dan ook dat de af te wegen belangen in deze zaak niet vergelijkbaar zijn met die in de aangehaalde uitspraak.

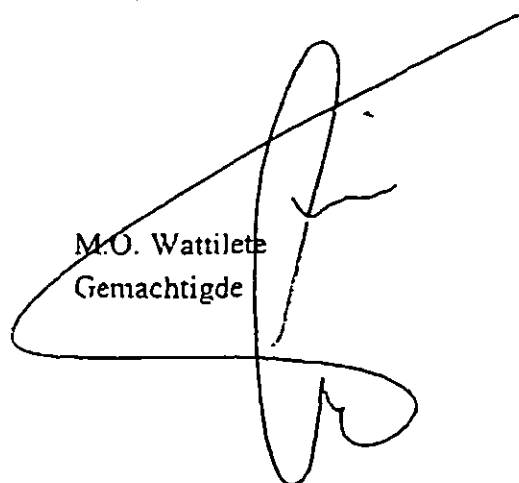
De belangenafweging had, gelet op het vorenstaande, in het voordeel van appellant dienen uit te vallen en thans is sprake van een onevenwichtigheid daarin. Appellant is geen notoire crimineel.

Appellant is van oordeel, gelet op het vorenstaande, dat oplegging van de maatregel van bewaring alsmede de voortduring daarvan onrechtmatig is.

REDENEN waarom appellant middels deze hoger beroep instelt tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, gedateerd 13 juni 2007, verzonden 14 juni 2007, met het verzoek dit beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak geheel te vernietigen, de opgelegde maatregel van bewaring met onmiddellijke ingang op te heffen dan wel als onrechtmatig te betitelen en hem alsnog de geleden schade te vergoeden.

Hoogachtend,

M.O. Wattilete
Gemachtigde

Bijlage:

- Uitspraak 13 juni 2007.